

Kedves barátom,

Megrázó, hogy Ferenc pápa szellemi vezetőnek tette magát, miközben a politikai terveit próbálja továbbítani. Ferenc pápa fontos szövegírói pozíciót ragadott magához, a világbékét előmozdító kezdeményezésben. Ferenc pápában a világ egy olyan személlyel találkozik, aki a köpenyegét jól tudja forgatni. Ebben a cikkben én és Robert Nicholson szemügyre vesszük Ferenc pápa hatalmi igényeit és filozófiai alapját pedig lebontjuk. Mivel Ferenc pápa sok ökumenikus evangéliumi embert meghódított, ezért mi dokumentált tényekkel felelünk. Arra kérünk, hogy ezt a cikket a családjának és barátainak továbbítsa el! Köszönjük.

Richard Bennett és Robert Nicholson

Szellemi közvetítőként Ferenc pápa a világpolitikai céljait próbálja továbbítani

Írta Richard Bennett és Robert Nicholson

Amint a hónapok előrehaladnak, a világpolitikai helyzet egyre instabilabb lesz. Putyin elragadta Ukrajnától a krím félszigetet. A közelkeleten pedig még lángolnak a harcok. Világos, hogy a világhatalom egyensúlya és az ENSZ hatástalansága alkalmat adott Ferenc pápának, hogy továbbítsa a saját világpolitikai céljait. A nagy békéltető szerepet magára véve Ferenc magához ragadta VI. Pál pápa Izraelbe tett 1964-es látogatásának 50. évfordulójának alkalmát, hogy a pápai uralmát terjessze több szférában. Ez volt a kontextusa Ferenc pápa Izraelbe és Palesztínába tett látogatásának 2014 májusában, valamint az utána következő június 8.-ai római imatálalkozójának.

Annak az alapja, amire Ferenc a helyezte a küldetését hibátlan volt. Ez akkor lett világos, amikor Ferenc diplomatikus retorikája nem egyezett számos jól ismert ténnyel. Például amikor Shimon Pereszel, az izraeli elnökkel találkozott, azt mondta, hogy „A megbékéltetés... minden ember méltóságát és szabadságát kell tekintetbe vennie...”¹ Utána pedig azt mondta, hogy a zsidók, a keresztyének, és a muzulmánok mind abban hisznek, hogy minden embert Isten megteremtette, és hogy örök életre vannak szánva. Ezután előre számítva azt állította hamisan, hogy „Ezen közös meggyőződés abban segít nekünk, hogy következetesen minden vitát és konfliktust békés módon oldjuk meg.”² Mindenki tudja, hogy ez az úgynevezett „közös meggyőződés” nem is erről szól. Ezen állítással Ferenc elhallgatta azt aényt, hogy a muzulmánok minden zsidó halált és a zsidó állam megszüntetését követeli. A római egyház pedig nem mindig „következetesen” követi a békés megoldását minden konfliktusnak. Ehelyett a pápai rendszer az intellektus és az akarat alávetését követeli a maga által tévedhetetlennek minősített pápájának. Az előírt követelményt a következő hivatalos szavakkal fogalmazzák meg: „A legfelsőbb pap, a hivatalának tekintélyénél fogva tévedhetetlen tanítási tekintéllyel rendelkezik, amikor is a legfelsőbb pásztorként minden hívő tanítójaként... meghatároz egy bizonyos hitről vagy erkölcsről szóló tanítást.”³ Ezentúl ez a rendszer megbünteti azokat, akik nem vetik magukat alá a diktátumainak: „Az egyháznak veleszületett és sajátos joga van az ellenkező keresztyéneket jogi szaknciókkal megbüntetni.”⁴ Eltérés van a pápaságnak a békéről szóló szavai és a működése között. Így lehetséges, hogy a pápának Ammonba, Betlehembe és Izraelbe tett látogatásának célja más volt, minthogy a világbékét jóakarataból keresse.

A békéért szóló kérelem

Kezdetől fogva Ferenc pápa Izraelbe tett látogatása a világ figyelmét akarta magára vonni a békéért szóló kérelem címszó alatt. A katolikus média az eseményeket lépésről lépésre közvetítette; például azt állították, hogy

¹ <http://www.news.va/en/news/meeting-with-the-president-of-the-state-of-israel>

² <http://www.news.va/en/news/meeting-with-the-president-of-the-state-of-israel>

³ *A katolikus egyház katekizmusa*, 891. bek.

⁴ *Kánoni törvényköd*, latin-angol változat (amerikai kánoni törvénytársaság, 1983) 1311, kánon

„Azzal, hogy Ferenc pápa vasárnap Izraelbe érkezett, megismételte a Szentföldön lévő békének kérelmét, kérvén, hogy Jeruzsálem majd igazán 'a béke városa' lehet majd, ahogyan a neve is ezt jelenti.” A szentatya a béke sürgősségéről beszélt, nemcsak Izrael számára, hanem az egész régióért.⁵ A pápa továbbá is azt mondta, hogy „Minden jóakarátú emberrel együtt, a hatalomban lévő embereket arra kérem, hogy minden erőfeszítést megtegyenek annak érdekében, hogy megfelelő megoldásokat találjanak ezekre a komplex problémákra, hogy a zsidók és a palesztinok békében élhessenek.”⁶ Ferenc pápa egyfolytában a békéről beszélt, de a hozzászólásból nem derül ki, hogyan is lehet ezt a békét elérni - hogy az igazi, örökké tartó békét egyedül Istentől lehet megkapni az Ő Fián, Jézus Krisztuson keresztül. Ez az örök igazság Ferenc pápa „keresztyén” üzenetéből teljes mértékben ki is maradt. Ferenc pápa mellett Rabinowitz, a zsidó rabbi „az álmok Jeruzsálem”-jéről beszélt. Így a rabbi azzal köszöntötte a pápát, hogy „Az a Jeruzsálem, amihez érkezett, tisztelt pápa, nemcsak a földi Jeruzsálem. Ezentúl az Ön álmainak Jeruzsáleme.”⁷ A zsidó nép reménysége nem egy hitközi békeprogram létrehozásától függ Jeruzsálemért, hanem attól, hogy Jézus Krisztust Uruknek és Megváltójuknak ismerik el. Egyedül Krisztus az, aki megbékéltette minden hívő bűnöst, legyen az zsidó vagy pogány.⁸

Ferenc az Iszlám Főmuftijával találkozik, hogy a közös elfogadást elérjék

A Vatikán hírügynöksége előteremtette az alkalmat; Ferenc pápa szavai szerint,

„Ferenc pápa hétfő reggel találkozott Jeruzsálem főmuftijával, Muhammed Hussein-nel, és a keresztyének és muzulmánok közti testvéri beszédre mutatott, ami 'új erőt adott nekünk, hogy szembesüljünk az előttünk álló közös kihívásoknak’.”

„Ófelsége, kedves muzulmán hívők, kedves barátok,

Hálás vagyok azért, hogy találkozhatok veletek ezen a szent helyen. Köszönöm azt az udvarias meghívást, amit felém nyújtottatok, és különösen a főmuftit, illetve a legfelsőbb muzulmán tanácsot szeretném köszönteni... ebben a pillanatban Ábrahámra gondolok, aki zarándok volt ebben az országban. A muzulmánok, a keresztyének és a zsidók noha különböző módon benne hitbeli atyát látnak, akit példánkként lehet utánozni... a földi zarándoklatunkban nem vagyunk egyedül. Útjaink más vallások híveinek útjával kereszteződik, az útnak néha közös szakaszán megyünk, és néha közösen megpihenhetünk. Ilyen a mai találkozásunk jellege. Kedves testvérek, kedves barátok, erről a szent helyről szívbeli kérelmet nyújtok minden embernek és minden közösségnek aki Ábrahámra tekint: hogy egymást tiszteljük és szeressük! Hogy mások szenvedéseit megérthessük! Hogy senki az erőszak elkövetésével ne káromolhassa Isten nevét! Hogy együtt dolgozhassunk az igazságért és a békéért! Salaam!”⁹

Így a pápa egyfajta kiengesztelődést próbál kialakítani a pápaság és a muzulmánok között. A pápa célja az volt, hogy az Iszlámot és a muzulmánokat testvérekként magához ölelje a vallási élet nemzetközi közösségében. Ilyenfajta kiengesztelődés lehetetlen a Biblia alapján. A keresztyének egy Istenben hisznek, Aki három személyben létezik. Az Iszlám ezt az igazságot visszautasítja. A Korán így beszél erről:

„A hitetlenek így beszélnek: Bizonyosan Allah a harmadik (személy) a három közül; és hogy nincs Isten az egy Istenen kívül, és nem állnak meg abban, amit mondanak, fájdalmas büntetés vár azokra, akik nem hisznek.” (Surah 5,73)¹⁰

⁵ <http://www.ewtn.com/vnews/getstory.asp?number=130139>

⁶ ugyanott.

⁷ http://jewishvoiceny.com/index.php?option=com_content&view=article&id=7522:pope-francis-i-makes-historic-trip-to-israel-stirs-controversy-over-state-of-palestine-remark&catid=107:israel&Itemid=290

⁸ Ef. 2: 11-22, ill. Róma 11:25-26

⁹ www.news.va/en/news/pope-francis-to-muslims-we-must-confront-common-ch

¹⁰ Ha másképpen nincsen jelezve, minden Korán idézetet innen vettük: <http://www.hti.umich.edu/k/koran/>

A Biblia Krisztus helyettes áldozatáról beszél a keresztene hívő számára: „A kiben van a mi váltságunk az Ő vére által, a bűnöknek bocsánata az Ő kegyelmének gazdagsága szerint.”¹¹ Az Iszlám indulatosan elutasítja Jézus Krisztus kereszthalálát. A Korán így beszél erről:

„Ahogyan mondják: Bizonyosan megöltük a Messiást, Isát, Marium fiát, Allah apostolát; de nem ölték meg, és nem feszítették keresztre, de csak annak tünt (mint Isa), és akik különböző véleménnyel vannak róla, csupán kételkednek benne; nincsenek ismereteik róla, csak feltételeznek dolgokat, és nem ölték meg bizonyosan.” (Surah 4,157)¹²

A Biblia azt állítja, hogy Jézus Krisztus Isten, és az isteni dicsőség fényessége, Istennek képe. A Korán Jézust azonban pusztán Allah apostolának tekinti. A Korán így beszél erről:

„Ó, ti, akik a Könyvet követitek! Ne menjetek túl vallásotok határain, és ne mondjatok hazugságokat Allah ellen, hanem az igazságot mondjátok; a Messiás, Isa, Marium fia Allahnak csupán apostola.” (Surah 4,171)

Jézus Krisztus azonban azt jelentette ki, hogy

„Mielőtt Ábrahám volt, Én VAGYOK.”¹³ „Én és az Atya egy vagyunk”¹⁴ „Azért mondom néktek, hogy a ti bűneitekben haltok meg: mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok a ti bűneitekben.”¹⁵

Egy olyan vallás, amely visszautasítja Krisztus istenségét javíthatatlanul bibliaellenes és keresztyénellenes, és a követőit remény nélkül hagyja, akik halottak a bűneikben. Abszurd istenkáromlás az, hogy Ferenc pápa, aki a muzulmánokat testvérekként fogadja, azt sugalmazza, hogy a Biblia szuverén Istene ugyanaz mint az Iszlám pogány istene. Így az, hogy Ferenc pápa tiszteletet és hódolatot mutat a jeruzsálemi főmuftinak és az Iszlámnak az Isten előtt Krisztus személyének és munkájának tagadása, így az evangéliumot is megtagadja. Ennek ellenére a média 2014 június 8.-án kijelenti, hogy „Muzulmán imákat mondtak el és a Koránból részeket olvastak fel a Vatikánban először is a történelem során.”¹⁶ Mindez Ferenc pápa kifejezett hívására történt.

Ferenc pápa homíliája és miséje a felső szobában megtagadja a bibliai igazságot

A pápa a római misét mutatott be, az Utolsó Vacsora állítólagos helyén. Ferenc pápa mutatványa hibátlan volt kigyózó szavakkal gazdagon ékesítve, amikor azt mondta, hogy

„A felső szoba minket az Eukarisztián keresztül az áldozatra emlékeztet. Minden eukarisztiában Jézus magát áldozza fel értünk az Atyának, hogy Ővele egyesülhessünk, feláldozván az Istennek az életünket, az örömünket és a szomorúságainkat.”¹⁷

Krisztus egyszeri áldozata, amit az Atya akart, egyedülálló, soha meg nem ismételtő történelmi esemény volt. Az isteni tökéletesség abban látszik, hogy ez az egyetlen elfogadható áldozat, amit csak egyszer mutattak be.¹⁸ Csakis a Kalvárián az Isten Fia személyében és munkájában látjuk, hogy „A kegyelem és az igazság találkozott; az igazságosság és a béke összefonódott.”¹⁹ Csak azok számára, akik Isten megváltói munkájában lesz valósággá, hogy „És lesz az igazság műve békesség, és az igazság gyümölcse nyugalom és biztonság mindörökké.”²⁰ Azt állítani, hogy a római mise Krisztus áldozatának megismétlése az Atya akaratának és céljának lealacsonítása. Az urunk Jézus Krisztus dicsősége, hatalma, és tökéletessége ebben az egy áldozatban látszik, és csak egyszer mutatott be az isteni igazságosságnak. Krisztus áldozatának egyedüli kiválóságát az „egyetlen” szóval lehet jelezni. Amint ezt a Szentírás

¹¹ Ef. 1,7

¹² <http://www.ewtn.com/vnews/getstory.asp?number=130139>

¹³ Jn. 8,58

¹⁴ Jn. 10,30

¹⁵ Jn. 8,24

¹⁶ <http://www.breitbart.com/Big-Peace/2014/06/08/>

¹⁷ <http://www.zenit.org/en/articles/pope-francis-homily-at-mass-in-the-upper-room>

¹⁸ Zsid. 10,12-14

¹⁹ Zsolt. 85, 10

²⁰ Ézs. 32,17; Róm. 10,4; 1Kor. 1,30; 2Kor. 5,21; Fil. 3,9

tanítja, „Mert hogy meghalt, a bűnnek halt meg egyszer; hogy pedig él, az Istennek él.”²¹ „Krisztust egyszer áldozták fel sokak bűnéért; és akik Őrá tekintenek, megjelenik másodjára bűn nélkül az üdvösségre.”²² Így az, hogy a pápa azt állítja, hogy „Ővele egyesülhessünk, feláldozván az Istennek az életünket, az örömünket és a szomorúságainkat... mindent feláldozva mint lelki áldozat” az arrogancia csúcspontja. Ez az állítása azt mutatja, hogy nincsen istenfélelem az ő szemében. Egyedül Jézus Krisztusnak van arra minősítése, hogy feláldozza Önmagát. Egyedül Őneki voltak teljesen egyedülálló minősítése, ahogyan a Szentlélek tanítja, „Mert ilyen főpap illet vala minket, szent, ártatlan, szeplőtelen, a bűnösöktől elválasztott, és a ki az egeknél magasságosabb lön.”²³ Ennek következtében az, hogy Ferenc pápa a miseáldozatot mutatja be, amelyben arra hívják fel az embereket, hogy magukat is feláldozzák, kifejezett Istenkároklás! Az Úr Jézus Krisztus keresztáldozata a Kálvárián egyedülálló, egyszeri megváltó cselekedete volt az Úr Istennek. Az, hogy Ferenc pápa azt állítja, hogy „Minden eukarisztiában Jézus Magát feláldozza nekünk az Atyának” nemcsak Isten akaratát lealacsonyítja, hanem a Krisztusban lévő teljes szentség és igazságosság mércéjét felrúgja, Aki Istennek egyetlen, tökéletes és hibátlan Baránya.²⁴ Az Úr éleslátó szavai Ferenc pápára és a felső szobás színészkedésére vonatkoznak: „Épen így ti is, kívülről igazaknak látszotok ugyan az emberek előtt, de belől rakva vagytok képmutatással és törvénytelenességgel.”²⁵

Sem Ferenc pápa, sem Bartimeus ortodox pátriárka nem hisz az evangéliumban

Miután visszatért a Vatikánba, Ferenc pápa úgy beszél a római egyházáról, hogy az „a keresztyén egység felé menő” keresztyénekből áll. A pontos szavai,

„Kedves testvéreim: A Szentföldre tett apostoli utam ezekben a napokban nagy kegyelem volt nekem és az egész egyháznak is. VI. Pál pápa és az ökumenikus pátriárka Athenagoras találkozásának 50. évfordulójának emlékét ünnepeljük, amely mérföldkövet jelentett a keresztyén egység felé. Bartimeus pátriárkával együtt testvérekként imádkoztunk a Feltámadt Urunk sírja előtt, amint ismét megújítottuk erőnket abban, hogy egyházaink között teljes egység legyen.”²⁶

Jeruzsálemben Ferenc ezzel kezdte beszédét,

„Ebben a Bazilikában, amit minden keresztyén ember a legmélyebben tisztel, csúcspontját éri a zarándoklatom, szeretett Krisztusban lévő testvérem, őszentsége Bartimeussal együtt.”²⁷

Ferenc pápa előre feltételezi, hogy maga és az ortodox pátriárkák keresztyének. Ez teljesen hamis. Ez teljesen hamis, mindkét esetben is. Az ortodox egyház esetében teljesen eltérő dolgokat tanít az üdvösségről, mint amelyek a Bibliában vannak. Az a fő terület, amelyben a keleti ortodoxia eltér a Szentírás világos tanításától a megigazulás tana. Itt áll az ortodox tanításnak két példája ebben a témában,

„A megigazulás nem egyszer és mindenkorra történik, és nem is biztosítéke az örök üdvösségnek, hanem attól függ, hogy mennyire igaz vagy bűnös módon tud élni majd a jövőben. Nem létezik semmi, ami jogilag egy pillanat alatt egy bűnös embert igazzá teszi.”²⁸

„Így tehát nem is csoda, hogy az ortodox tanításban a megigazulásnak olyan kevés szerepe van. Az ortodox tanítás leggyakoribb bemutatása damascusi Jánostól pedig nem is említi a megigazulás fogalmát.”²⁹

²¹ Róm. 6,10

²² Zsid. 9,27; 10,15

²³ Zsid. 7,26

²⁴ Jn. 1,29; 1Pt. 1,18-20

²⁵ Mt. 23,28

²⁶ http://w2.vatican.va/content/francesco/en/audiences/2014/documents/papa-francesco_20140528_udienza-generale.html

²⁷ <http://www.zenit.org/en/articles/francis-address-at-prayer-service-with-patriarch-bartholomew>

²⁸ Mit hisznek az ortodox keresztyének? (Lamp Publishing of the Little Orthodoxy Library: 1996) 9. o.

²⁹ Ernst Benz, *A keleti egyház lelke és élete* (Svetlost Press: Sarajevo, Bosnia, 1991) 48. o.

Ezzel szemben a Szentírás számos igeverse mutatja, hogy az igaz hívők, akik a megigazolást egyedül kegyelem által kapják meg, tudják, hogy az Atya Isten őket Krisztusban fogadja el, pontosan amiatt, hogy kicsoda Krisztus, és mit végzett el.³⁰ Erre néhány példa: „*Bizony, bizony mondom néktek, hogy a ki az én beszédemet hallja és hisz annak, a ki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általmént a halálból az életre.*”³¹ „*És én örök életet adok nékik; és soha örökké el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből.*”³² Ezen világos szavak ellenére, amit mindkét férfinak ismernie kell és igazságként felfogni, Ferenc pápa az ortodox Bartimeus pátriárkát testvérként magaszalta, ami bizonyos értelemben lehet is. De a szavaik által illetve pozíciójuknál fogva megmutatja, hogy nincsenek Krisztusban.

A pápa köszönetet mondott Máriának a látohatásának eredményéért

Egy római weboldal Ferenc Máriához szóló imádságát ezekkel a szavakkal:

Ferenc pápa magánlátogatást tett a Szentmária Majoron bazilikába kedd reggel, hogy hálát adjon a szűzanyának a Szentföldre tett apostoli látogatásának eredményéért... A vatikáni rádió hírül adta, hogy Abril y Castello bíboros, aki a bazilika főpapja, azt mondta, hogy Ferenc pápa körülbelül 11 órakor érkezett egy virágcsokorral a szűzanyának, hogy hálát adjon neki a látogatásának jó eredményéért, és hogy rábízza a zarándoklatának gyümölcseit.³³

A Szentírás szerint a hívők Jézus Krisztust magasztaljuk imádságban. Így Máriát, mint minden előttünk járt hívőt, nem szabad megszólítani, főképpen nem imádságban. Az imádság lényege az imádat a transzcendens dicsőség elismerésével. Ez a kiválóság csakis Istennek tulajdonítható, és csakis Őneki van joga arra, hogy imádságban megközelítsék, „*Térjetelek én hozzá, hogy megtartassatok földnek minden határai, mert én vagyok az Isten, és nincsen több!*”³⁴ Ahogyan a Szentírás mondja, „*Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj.*”³⁵ Egyedül az Úr Istent szabad csak Jézus Krisztusban dicsőíteni imádságban. Ennek következtében csakis Őneki jár jogosan a dicséretünk: „*Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget és tisztességet és erőt; mert te teremtettél mindent, és a te akaratodért vannak és teremtettek.*”³⁶ Minden Őtöle van, és minden Őerte kell, hogy legyen.³⁷ Ferenc pápa nem engedelmeskedett Istennek ebben a fontos ügyben; ehelyett Máriát magasztalta imádságban. A Szentírásban felteszik a kérdést: „*hát nem Istenétől tudakozik-é a nép? az élőkért a holtaktól [kell-é tudakozni]? A tanításra és bizonyágtételre [hallgassatok!] Ha nem ekként szólnak azok, a kiknek nincs hajnalok*”³⁸ Így az Úr ítélete az írott Igéje szerint igaz Ferencre vonatkozva, mivel „*nincsen benne fény*”. Ferenc imádsága „*a szűzanyának, hogy köszönetet mondjon neki*” a lelki sötétség mélységeiből eredt. Az Izraelbe tett látogatása után a pápa a római hagyomány sötétségét követte abban, hogy Máriához imádkozik az Úr helyett.

Végszó

A pápa Szentföldre tett látogatása és a következményei Ferenc pápa ravasz jezsuitizmusát mutatja. Számtalanszor megmutatta, hogy nem akar *politikai* módon közvetíteni a izraeli és palesztin látogatói között. Ehelyett olyan szerepet próbál játszani egy lelki közvetítői szerep. Több kérdés vetődik fel. Először is, a pápa egy hitehagyott vallási rendszert képvisel, a római katolikus egyházat, valamint egy civil államot, a szentszéket. Az uralkodói szerkezete teljesen autoritér és totalitáriánus. Másodjára az,

³⁰ Ef. 1,6-7; Róm. 1,17; Gal. 3,11; Zsid. 10,38

³¹ Jn. 5,24

³² Jn. 10,28

³³ <http://www.zenit.org/en/articles/pope-visits-rome-basilica-to-thank-our-lady-for-holy-land-pilgrimage>

³⁴ Ézs. 45,22

³⁵ Mt. 4,10

³⁶ Jel. 4,11

³⁷ Róm. 11,36

³⁸ Ézs. 8,19-20

hogy két államfőt, Peres-t és Abbas-t közös látogatásra hívta a magánlakására világosan politikai-diplomáciai cselekedet volt. Ez a két férfi nem a vallásukban betöltött szerepükért ismeretesek, hanem civil-politikai tisztviselő. Kettős fedezéket alkalmaztak: először is, az ortodox Bartimeus pátriárkát is meghívta, és másodjára, ez a gyülekezés egy imaalkalom lett. Egy ország civil rendjét annak domináns vallását határozza meg, amit a pápa nagyon jól is tud. Azt kell tudni, hogy a pápaság évszázadokig magát „felülről eredőnek”, vagyis lelkinek véli, minden mást, a civil hatalmakat is beleértve pedig „alulról eredőnek”, vagyis földinek tekinti. Ferenc ezt teljesen elfogadja, és csupán gyakorlatba helyezi azt amit elhisz a római rendszerről, aminek ő a feje. Így tehát azzal, hogy a pápa kiment ezekhez a „kisebb” államfőkhöz a saját országukban és nyilvánosan meghívta őket a saját házába Rómába egy imaalkalomra - amit egy pápától el lehet várni, aki a vallásos dolgokat mindenképp előttré helyezi.

Ez az új gyakorlat pedig pusztán alkalmazása azoknak a világméretű hitközi elveknek, amit Róma felállított a II. vatikáni zsinaton 1962 és 1965 között. A zsinat egyik legfőbb napirendi pontja az volt, hogy hogyan lehet a hamis ökumenizmus programját kialakítani. A cél most az, hogy minden más „keresztyén” intézményes felekezetet és a tagjait vissza kell húzni a Rómával való teljes egységre. A II. vatikáni zsinat előtt a római vallás az evangéliumi keresztyéneket eretnekeknek bélyegezték. A II. vatikáni zsinat után azonban őket „elszakadt testvérekként” nevezik, akiket „lassanként” vissza kell udvarolni³⁹ a római egyházba. Emellett, a II. vatikáni zsinat után a katolikusokat arra tanítják, hogy nem katolikusnak, hanem keresztyénnek mondják maguknak, amint ezt korábban csinálták, ami határozott változás. Ezért a II. vatikáni zsinat után Róma fáradhatatlanul azon dolgozik, hogy elismerjék őt keresztyén egyházként. Mindenki mást pedig, különösen az evangéliumi keresztyéneket „elszakadt testvérekként” jelölik, akiket csakis akkor ismerik el keresztyénnek, hogyha az anyaegyházzal közösségben lesznek. Róma azon dolgozik, hogy egykor őt fogadják el a keresztyénség tényleges fejének.

Ez a mód, ahogyan titokban hatalmat gyakorolnak az egész keresztyénség fölött tágabb kontextusba helyezhető. Egyúttal a pápai rendszer két másik vallást is be akar hálózni: az Iszlám, illetve a zsidóság. A Vatikán egy világméretű vallási egység feje akar lenni. Egy nagyon is alattomos, de fontos, hogy jogtalan célja ennek a kívánt tekintélynek a világra is vetítették azáltal, hogy ez a „béketeremtő” pápa májusban ellátogatott a közelkeletre, illetve hogy utána Peres és Abbas Rómába látogatott 2014 június 8.-án. Ravasz módon a pápa házáat választották meg ezeknek a férfiaknak a találkozóhelyének akik négy különböző vallásból jönnek. Ilyeténképpen azt mondhatják, hogy egy magánlakásban találkoztak azért, hogy mindenki a békéért imádkozzon, ha nem is együtt, de legalább ugyanazon a helyen. Minden képviselő ugyanahhoz az istenéhez imádkozhat anélkül, hogy a másik ember szent helyén legyen. Ezzel a drámai módon megmutatták, hogy négy nagy vallás képviselői a békét keresik, az ortodox, a római katolikus, a zsidó, és a muzulmán - a pápa patronálásával, ami irányadó volt. A pápa kegyelmesen magához ragadta a kezdeményezést hogy támogassa illetve megrendezze azt az eseményt. A hamis alázatosság alkalmazása, az elbonyolított diplomáciai udvariasság, a tetszetős vendéglátói szellem, és a jóakarátú irányelvű bátorítás Ferenc pápát a békéért vallásközi beszéd tiszteletbeli elnöki pozíciójába helyezte. A halak pedig semmit sem sejtve belementek a hálójába. Miközben Krisztus isteni előjogait utánozzák mint szellemi közvetítő az egyház fölött, ez a pápa nagymértékű diplomáciai-politikai lépéseket tesz a Vatikán javára.

Ferenc pápa elsődlegesen jezsuita, akit különösen arra képezték ki, hogy ezen kereteken belül gondolkodjon. Majdnem ötszáz éven keresztül a jezsuiták olyan mozgalom vezetői voltak, hogy a római katolikus egyházat olyan pozícióra irányítsák vissza, mint ami volt a Reformáció előtt a tizenhatodik

³⁹ A II. vatikáni zsinat 32. dokumentuma, „Az ökumenizmusról szóló dekrétum”, 4. rész „... lassanként, ahogyan a tökéletes egyházi egység akadályait legyőzik, minden keresztyént az Eukarisztia megünneplésére gyűjtik össze az egyetlen egyházba... Ez az egység hitünk szerint a római egyházban létezik, amit sosem tud elveszíteni...”

század előtt. Elit gyalogos katonák kohortjaként, amely a pápaságnak feltétlen hűséget esküdtek, a jezsuiták tanítók lettek a királyok, uralkodók, és más fontos család számára minden országban. Ezzel olyan civil hatalomban lévő emberek befolyásolóhoz kaptak hozzáférést, hogy a Német-Római Birodalom tagországai ismét alévéssék magukat a római katolikus dogmáknak és törvényeknek. Még a mai modern demokrációkban a jezsuiták belekönyökölték magukat befolyásos politikai, médiai, és állami pozíciókba. Mindig elsősorban és csakis a római egyházi állam érdekében cselekednek. Ha a jezsuita Ferenc pápa a tiszteletbeli vezetője lett a világ béke folyamatokban, biztosak lehetünk abban, hogy a Vatikán majd megszabja a menet irányát is.

Ettől függetlenül csakis egy Megbékéltető van, az Úr Jézus Krisztus. Az igaz hívő Jézus Krisztusra néz, az egyetlen Közbenjáróra, „*Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus.*”⁴⁰ Az evangélium ragyogása abban áll, hogy a hívő szíve Krisztusra irányul, az élet forrására, ahogyan egyre mélyebben az öröm folyóiból merít, amely az Ő jobbánál vannak. Az örök életet csakis Jézus Krisztusban található az Ő tökéletes életén és elégséges áldozatában lehet megtalálni. „*Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arczzal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy mint az Úrnak Lelkétől.*”⁴¹ Ez az igazi fókuszpont, mivel a hívő egyre inkább azt tanulja, hogy egyedül az Úr Jézus Krisztusra nézzen az életért. Ez milyen más mint az a cél, amit Ferenc és Róma az embereknek kínál. Róma arra utasítja a tagjait, de általában az embereket is, hogy a fizikai sákramentumokra nézzenek, illetve az uralkodói hierarchiára, ami a sákramentumokkal rendelkezik. A bibliai evangélium nem a fizikai sákramentumok üdvözítői voltáról beszél. Ehelyett a hívők inkább arra a bibliai utasításra figyeljenek, hogy „*Nézvén a hitnek fejedelmére és bevégezőjére Jézusra, a ki az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett, s az Isten királyi székének jobbára ült.*”⁴² Ő a hitünk Szerzője és Befejezője, a Kezdet és a Vég. „*Nézni Jézusra*” azt jelenti, hogy bizalommal a szívünket és eszünket Őrá tartjuk. Őbenne van a kegyelem. Ő minden kegyelem kútfője, és minden hívő szükségletét ellátja. A hívő élete Krisztusból ered, és Őrá irányul. Ő annak kezdő elve és végcélja is. Az igazi élet az, amikor személyes, meghitt közösségben vagyunk Krisztussal, amit Pál apostol olyan ékesszólóan kifejezett, hogy „*Nekem az élet Krisztus.*” Azt jelenti, hogy amint egy ember egyedül a Szentséges Isten által igazul meg, az Úr Jézus Krisztussal együtt kell, hogy járjon, magára véve az Ő igáját, illetve tőle tanuljon, hogy mélyen merítsen az Ő Írott Igéjéből, és hogy azt kövesse, amit a Szentírás előír, ahelyett, hogy a saját útjait kövesse. A kegyelem bősége a bűn gonoszságait felülmúlja. Amint a hívő bűnös Jézus Krisztust az egyetlen biztonságának ismeri el a Szentséges Isten előtt, nemcsak szabad lesz a bűneitől, hanem arra is szabad, hogy „*az életben uralkodjon*”: „*Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által: sokkal inkább az életben uralkodnak az egy Jézus Krisztus által azok, kik a kegyelemnek és az igazság ajándékának bővölködésében részesültek.*”⁴³ Azok, akik a kegyelem bőségét megkapják Krisztustól, nemcsak a halál birodalmából szabadulnak meg, hanem Ővele együtt élnek és uralkodnak, ahogyan minden nap az Ő Igéjén keresztül megszentelődnek a Szentlélek által, a Vele való állandó közössége által. Ővele együtt örökké élnek és uralkodnak, egy vég nélküli világban. Jézus Krisztuson keresztül a kegyelem uralkodik a szuverén szabadság, hatalom és bőségen keresztül. „*Áldott legyen az ő dicsőséges neve mindörökké, és teljék be dicsőségével az egész föld. Amen! Amen!*”⁴⁴ ♦

Engedélyt adunk arra, hogy másolja és terjessze ezt a cikket a maga teljességében, változtatás nélkül.

Engedélyt adunk arra is, hogy ezt a cikket teljes egészében kitegye az Internetre is.

⁴⁰ 1Tim. 2,5

⁴¹ 2Kor. 3,18

⁴² Zsid. 12,2

⁴³ Róm. 5,17

⁴⁴ Zsolt. 72,19